

K. Ondra

Někdy se mám,
tak jako v plotě kůl,
tak napůl v plotě města Louny.

Mám žhavý chodidla
a chladný svodidla
bontonu už nezastaví
moje rodidla

Tak dlouhý,
tak dlouhý.

Pak v tichu pokoje,
éterem připluje
jeho bubnu tón.
Hádejte kdo to je?

K. Ondra,
K. Ondra.

Má dolní ret,
jak velrybářskou loď,
teď právě z paluby mu ambra chlístá.

Ač visíme na rtech,
mé moře i já,
Karel si nikoho nevšímá.

Moře za lodí brázdu zavírá,
stejně se jednou zavřu i já
Moře za lodí brázdu zavírá,
stejně se jednou zavřu i já